

موزایک در خدمت ضرب

نازنین فیروزی

آموزگار دبستان فاطمه عباد عسگری، تربت جام

برای اولین بار در طول خدمتم، امسال در پایه‌ی سوم ابتدایی مشغول به کار شدم. از همان روزهای نخست سال تحصیلی، نحوه‌ی آموزش ضرب، ذهنم را مشغول کرده بود. لذا تصمیم گرفتم برای آموزش این مفهوم، به شیوه‌ای غیر از شیوه‌های متداول عمل کنم. بنابراین، با بررسی و مطالعه‌ی روش‌های متنوع در تدریس ضرب، در نهایت شیوه‌ای متفاوت را به کار بستم که توانست دانش‌آموزان را در یادگیری مفهومی ضرب در دو مرحله کمک کند.

مرحله‌ی اول: موزایک‌شماری

ابتدا از دانش‌آموزان خواستم در گروه‌های دو نفره، ضربی را که برای هر گروه تعیین می‌شود، با کشیدن خط روی موزایک‌های کف کلاس نمایش دهند. مثلاً وقتی می‌گفتم دوسه‌تا، دانش‌آموزان دور دو ردیف سه‌تایی از موزایک‌ها را خط می‌کشیدند. شور و نشاطی که در بچه‌ها ایجاد شده بود، قابل وصف نبود.

مرحله‌ی دوم: استفاده از کاغذ شطرنجی

در این مرحله، به منظور تثبیت یادگیری، به هر دانش‌آموز یک صفحه کاغذ شطرنجی دادم و از آن‌ها خواستم به جای موزایک‌های کف کلاس، ضرب‌های تعیین شده را روی کاغذ شطرنجی و با استفاده از مداد رنگی، مشخص کنند. بچه‌ها تمام تلاش خود را برای خلق زیباترین اثر به کار می‌بردند، ضمن این که به راحتی مفهوم ضرب را نیز می‌آموختند.

نتیجه

حالا خیالم از بابت یادگیری و یاددهی ضرب در کلاس سوم راحت شده است. بچه‌های کلاس من بدون تکیه بر تکرار و نوشتن مداوم، جدول ضرب را به صورت کاملاً مفهومی آموخته‌اند و خاطره‌ی شمردن و خط کشیدن دور موزایک‌های کلاس هرگز از ذهنشان پاک نخواهد شد.

